

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

С о ф и я ,

24 декември 1986 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

стр.:

1. ПРИСЪСТВУВАЩИ	3
2. ОТКРИВАНЕ И ДНЕВЕН РЕД	4
Обсъждане декора на "Хамлет"	5
Обсъждане на пиесата	
"Престъпления на сърцето"	11
Дико Фучеджиев	11
Банчо Банов	12
Пелин Пелинов	13
Младен Киселов	14
Асен Миланов	14
Сава Хашъмов	15
Константин Илиев	15
Адриана Андреева	16
Галина Асенова	16
Антония Каракостова	16
Дико Фучеджиев	18
Енчо Халачев	19
Категоризация на пиесите	
"Троянки", "Сребърна сватба"	
"Хамлет"	19
3. ЗАКРИВАНЕ	22

ПРИСЪСТВУВАЩИ:

ПРЕДСЕДАТЕЛ

Дико Фучеджиев

ЧЛЕНОВЕ:

Банчо Банов

Кирил Воденичаров

Антония Каракостова

Пенчо Линов

Константин Илиев

Николай Люцканов

Енчо Халачев

Младен Киселов

Асен Шопов

Георги Гайтаников

Галина Асенова

Атанас Велянов

Асен Миланов

Сава Хашъмов

Адриана Андреева

Стефан Савов

Людмил Първанов

Наталия Минкова

Александър Панков

Георги Георгиев

ОТСЪСТВУВАЩИ:

Стефан Данаилов

Виолета Гиндева

Иванка Димитрова

Таня Масалитинова

Маргарита Дупаринова

Андрей Чапразов

Славка Славова

Велко Кънев

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

Състоял се в Заседателната зала на Народен театър "Иван Вазов" на 24 декември 1986 година

НАЧАЛО: 16.15 ч.

КРАЙ: 18.15 ч.

О Т К Р И В А Н Е :

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другарки и другари,

Откривам Заседанието на Художествения съвет и предлагам то да протече при следния

Д Н Е В Е Н Р Е Д :

1. Обсъждане на сценографията на постановката на "Хамлет";
2. Обсъждане на пиесата "Престъпления на сърцето" от Бет Хенли;
3. Категоризация на пиесите "Троянки", "Сребърна сватба" и "Хамлет" за роли.
4. Разни.

Има ли други предложения? – Няма. Така предложеният дневен ред се приема и преминаваме към първа точка, като аз искам да кажа няколко предварителни думи.

Искам да предупредя преди всичко режисьорите и художниците, че когато се внася проекта за декор на дадена постановка на Художествен съвет трябва да се знае, че това е окончателния вариант, по който ще се работи, за да се приключи с този хаос, който съществува в театъра. Няма да се приемат неща, които не са минали през Художествения съвет, а след това и на Техническата конференция. Безкомпромисно ще се отнасяме към този въпрос. И трябва да има сметка от счетоводството.

Давам думата на Асен Шопов, за да ви запознае с проекта за декор, който предлага заедно със Стефан Савов.

АСЕН ШОПОВ:

Основните елементи, това са, както аз условно съм ги разделил на две части като текст – единият се стреми да излезе пред портала на площадката на редовете А, В и С и е затворен от завеса, която има огледален характер и е възможно да бъде третирана по два начина – на страни или нагоре. Играе се на първа, втора и трета кола, сценичната кутия е затворена от портретите на всички датски крале. На трети план се намира едно гробище. Дъното ще бъде или най-обикновено грубо платно, или черното което имаме, или нещо като фон, но той не е още точно избистрен. Да се надяваме, че скоро ще бъде избистрен, но едно е като мислиш по пиесата абстрактно, друго е като започнеш от практическа гледна точка да вникваш в нея. Това са основните елементи, характерът на дървото е визуално възприемчив.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

– Има ли някакви технически проблеми?

ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ:

Аз виждам само един момент. Това са плекси-гласовите плоскости - 60 м^2 . Забранено е от пожарникарите.

АСЕН ШОПОВ:

Някаква техническа сложност не съществува, но като обем е технически сложно. Много е обемно. Няма нещо, което да изисква специално движение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има ли някакви въпроси по сценичното оформление?

АСЕН МИЛАНОВ:

Огледалната повърхност от една страна ще внесе разнообразие. От друга страна ако стане нещо друго вместо огледало, няма да се свърши нищо, а с огледалото ще бъде страшно ефектно, ще наруши известни норми. Но не знам после къде ще се установи като се отвори. Няма ли да разсейва, а и рамките с портретите. Но ще бъде много динамично. Искам да продължи високия строеж, което се получи при "Троянки"-те. Въпросът е да се преценят силите даващи възможност за изява.

АСЕН ШОПОВ:

Има само едно техническо съображение. Завесата се реализира по релсов път на пода. Става малко затруднено. Явно е, че тегли към второто. Но мен ме интересува смисловия акцент на гробището. Това не е скрит елемент на представлението. То действа тотално и с течение на действието ще идва все по-напред.

САВА ХАШЪМОВ:

Повечето неща се казаха, но ако Асен търси при това обсъждане опорна точка за себе си, мисля че от нас ще я получи за втория вариант. Първо защото без плексигласа е по-единно, освен това без да обиждам този номер е малко по-известен. Това е моята идея – че с портретите ще се получи по-добре. Това, че гробището лека-полека ще навлиза все по-напред и ще натиска залата, също е много интересно. Така че аз съм за декора.

ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ:

Не искам да коментирам гробището, защото е ясно, че то е много необходимо. За огледалния образ ми хареса това, че в определен момент актьорът ще остане сам на сцената с публиката и с мисълта, която иска да й внуши. Това ми подействува много силно, в един миг обстановката да се изолира и да внушим на зрителя диеята. Така че все пак да не бърза Асен да се отказва от това решение, нека се проверят първо всички възможности.

АТАНАС ВЕЛЯНОВ:

На мен много ми харесва декора, но ме е страх малко за технически осъществимия момент. Много се пука този плексиглас. По-съгласен съм за втория вариант.

СТЕФАН САВОВ:

Харесва ми това, че преди да пристъпим към осъществяването на пиесата подхождаме така чисто теоретически към решението. Информацията, че това нещо е реализируемо е

тази, която на едро решава нещата. Ние сме се стремили да избегнем традиционното и да потърсим малко неочаквано решение.. Разбира се, не говоря за кулисите. Искаме с малко елементи да постигнем крупно, мощно присъствие – предния план. Аз лично съм за първия вариант, за да станат някои стресови интервенции към зрителя. Ще се чете от зрителя. Докато портретите малко принизяват, битовизират присъствието. Разбира се, то е много трудно за реализиране. Наистина и ние малко се колебаем. Тук гробището и портретите са в тяхното работно изпълнение. Ако сте обърнали внимание това е фигурата на актьора и някои от кръстовете са на височината му. Предвидили сме тук да стане и гробарската сцена. Тоест пиесата е решена в три крупни големи групи. Всичко е от традиционен материал с изключение на завесата. Разбира се, всичко трябва да се разчертае. Лично аз мога да ви кажа, че никакви особено тънки трудности при неговата реализация няма. Има работа.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

По образа на представлението още не съм готов да кажа своето мнение. Провокацията е категорична, но още не мога да изразя мнение, трябва ми време. За тази врата мисля, че има едно съображение и то никак не е маловажно – за живата тяга. Това означава липса на сигурност при спектакъла. Тоест поставените от вас хора няма никога да изпълняват искането ви точно. Винаги едната или другата плоскост ще се движи по-бързо. А замисълът е в равномерността на хода. Дори технически изрядно да бъде изпълнението другото е извънредно трудно. А като елемент, който е абстрактен и който би се намесил в един декор изграден изцяло от натурни елементи е по-интересния вариант, тъй като неговият смисъл вече означава една по-абстрактна намеса на театъра в един декор, който по начало разчита насъвкупност от натурални елементи. Това ще означава нов вид, допълнителен сигнал, че тук театърът се намесва. По-интересно-

Гробището според мен съдържа едно предопределение на историята. Тази предопределеност на всичко, което ще се случи смятам, че ще направи нещата малко по-зрими и буквални отколкото те биха били, ако не ги илюстрираме по такъв начин. Ако Асен гради историята върху непрекъснатото присъствие на смъртта или вечността, то това е естествено решение, но в случая гледната точка като възможна е б езкрайна. За мен извличането на темата за смъртта е силна и еднозначна. Не зная дали това тежко представление няма бързо да изчерпи въображението на зрителя с този непрекъснато отворен декор. Това е нещо, което също трябва да се мисли когато става дума за такива тежки пиеси. В този смисъл движението на тази предна завеса носи много повече за ритъма на спектакъла, отколкото спускането и качването на едни и същи неща. В тази врата има много повече възможности. Така че въпросът има много страни, но аз лично смятам че вратата е по-интересна като замисъл и абсолютно неизпълнима на практика. Ако може да се намерят някакви други материали, но ние нямаме такива възможности. В този смисъл това са двете неща върху които сега в момента си мисля. Бързото изчерпване на впечатлението на зрителя и проблемите на тази врата.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ:

Запознат съм с идейния проект отдавна. Харесва ми идеята заложена в този макет, но се съпротивлявам срещу този неписан закон в българския театър идейният проект, който не е подплатен с никаква документация да се появява твърде късно, след като е започната отдавна работата по пиесата. На практика ние ще имаме техническа конференция едва към 8 януари, тоест около 40 дни след започването на първата репетиция. Тази част изостава твърде много в сравнение с другата, а мисля че към 15 януари Асен би трябвало да слезе на сцената.

А до края на месеца първата част на декора няма да бъде предадена, опирайки се на проучването за материалите, което започнахме да правим. Имайте това предвид, то води до изнервяне на всички. И костюмите са още в проект на работа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

На този етап за съжаление основните проблеми се очартаха около тази предна завеса. Съображенията дават превес от практическа гледна точка на втория вариант. Така (е трябва да се прецени от режисьора и от художника, заедно със специалистите, за да не правим после неща, които ще се окажат неосъществими и ще се захвърлят. Кога се предвижда техническата конференция?

АСЕН ШОПОВ:

На 10 януари.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

До тогава ще се работи ли нещо?

АСЕН ШОПОВ:

Да. По терените и по портретите.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ:

Само портретите, за терените трябва чертежи.

АСЕН ШОПОВ:

В дадения случай е по-важно да се стигне до ясно решение, отколкото до прибързана крачка. Смятам, че закъснението коментира тази опорна точка, която ще искат актьорите.

Почти всички сцени с изключение на една сцена в гробището, която се играе на края не са лишени от такова обкръжение, което да пречи на репетициите. Това закъснение го включвам във всички сметки, но по една или друга причина разговорът за това сега е излишен. Мен ме интересува ясната представа за това кое точно ще пада като завеса – плексигласовите плоскости, портретите с огледало или нещо друго. Дори може да се реализира и без декор, на нас това няма да ни пречи. Костюмите се работят от художника. Определено е да се решат и към същата дата да тръгнат и те.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Тогава да приключим по този въпрос. В края на краищата дали по-бързо ще стане всичко или не – това зависи от нас. Трябва да имаме предвид, че всяко закъснение рефлектира негативно върху други хора, които имат работа в театъра и трябва да се съобразяваме с това. Да не се допускат закъснения, които ни лишават от възможността изобщо да изпълним програмата, която сме си начертали. Излизат на преден план проблемите от технически характер, които трябва своевременно да се решават. Техническата конференция ще се проведе на 10 януари и много моля от 8 нататък всеки да се заеме сериозно със своите задачи.

Преминаваме към втора точка от дневния ред. Тя е свързана с обсъждането на пиесата "Престъпления на сърцето" от американската авторка Бет Хенли, пиесата е за камерна сцена и зад нея стои Енчо Халачев. Притеснява ме фактът, че отсъствуват много актьори на това заседание, а тяхното мнение преди всичко искахме да чуем.

Аз искам да кажа няколко предварителни думи. Нашият репертоар за камерната сцена придобива една категорична насоченост, в него съществува само едно съветско заглавие –

"ВЕЧЕР", другите са западна класика или съвременни западни пиеси. Нито българска имаме, нито съветска, освен споменатата. Предложението на тази пиеса също е в тази посока. Предстои възстановяването на "Американска терапия" с нов изпълнител и предлагането на тази пиеса е единствено с целта да се ангажира дамския състав. Енчо Халачев ми представи един проект за разпределение, но в него аз виждам, че отново става дума за ангажирани и досега актриси с едно-две изключения. Проблемът, който ни интересува не се решава и по причината, че това са предимно млади изпълнителки или относително млади. И си мисля от една страна ние не можем да решим социалния проблем, от друга страна вкарваме още една пиеса в същата посока на репертоара на камерната ни сцена, който достатъчно е натежал. Трябва да бъдем съвсем наясно. Затова съм притеснен от отсъствието на повечето актьори, струва ми се, че в съобщението не се казваше разпределение, а обсъждане на пиесата. Предлагам пиесата на Художествения съвет и ако се съгласим, че трябва да направим представление, да преминем по-нататък. Най-напред давам думата на Банчо Банов да направи кратко изложение и да представи пиесата от името на Литературното бюро.

БАНЧО БАНОВ:

В търсенето на пиеса, която да бъде полезна за Народния театър, ние се натъкнахме на няколко условия, които са трудно изпълними. Първо, тя трябва да е хубава, второ да има достатъчно женски роли и трето, те да са на една извънредна възраст. Имаше няколко пиеси, които се въртяха в плановете на литературното бюро, между които имаше и български. Наша класическа пиеса беше спряла вниманието ни, но за съжаление тя изискваше няколко силни мъжки роли, с които не разполагаме поради заетостта на мъжете. — Прие се "Престъпления на сърцето", при това зад нея вече стоеше режисьор. Постави се и въпросът,

че имаме приета българска пиеса, а пиеса от западен автор изпреварва. Причината за това е, че режисьорът който трябва да постави едната българска пиеса е свободен от месец март нататък, а режисьорът който трябва да се заеме с другата все още не е уточнен. Това бяха проблемите, които занимаваха литературното бюро. Предложената пиеса има безспорни художествени качества, получила е награда за драматургия. Като стил тя отговаря за нашия театър. Определено се чувствава прякото Чехово влияние. Тя има ясно изразен социален момент, който нас ни интересува и не на последно място предлага четири женски роли, които са написани твърде интересно. Ролите дават възможност за актьорска изява. В разговорите на литературното бюро стоеше следният въпрос: по авторка и четирите женски роли са на съвсем млади жени и в това е намерена идеята на авторката за безперспективността на тези млади жени, които се оказват извън борда на живота. Ние може би съвсем наивно смятаме, че възрастта на жените може да се завиши. Съзнавайки всички трудности в това виждахме спасението на спектакъла, като възможност да се решат нашите проблеми. Това ни накара да предложим пиесата на Художествения съвет. Има пиеси, които не отговарят на нашето равнище, но голяма и хубава пиеса изключително трудно се намира. Другите театри отиват към древната гръцка класика, където само има пиеси за жени от всякаква възраст. Мисля, че предложената пиеса като текст и като възможности дава материал за ярки актьорски решения и мисля че бихме могли да отидем към едно завишаване на възрастта, за да помогнем не само на художествения образ на спектакъла, но и на самия театър в неговите всекидневни търсения.

ПЕЛИН ПЕЛИНОВ:

Две са съображенията, които доведоха тази пиеса до Художествения съвет. Едното е социалното, другото е художественото начало на пиесата. По-важно е социалното.

Именно да се даде творческа храна на свободните актриси. Но има и други пиеси, които биха могли да изпълнят тази задача по-добре, но техните художествени качества и тип драматургия не подхождат на нашия театър. Пиесата е известна от няколко години, дори я обсъждахме преди две години, но тогава не беше толкова нагорещен проблемът с жените. Аз смятам, че художествените качества на пиесата позволяват тя да влезе в нашия репертоар. Добре написана пиеса с интересни образи и хубав език, къс и динамичен диалог и без да навлиза в дълбоки социални психологически проблеми, тя все пак бърка в раната и би била интересна за съвременния зрител. Във всички случаи съставите трябва да бъдат два.. Иначе е безсмислено да я поставяме. И тогава ще отидем на малко по-висока възрастова граница.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

Аз съм категорично против промяната на възрастта на персонажите, смятайки че това ще означава друга пиеса и просто ще ни се смеят хората. Познавам пиесата в оригинал. Тя се посрещна много добре от зрителите, но в стриктното спазване на възрастта, защото в историята става дума за млади жени. Иначе трябва да се променя текста, а това прави нещата съмнителни от гледна точка на отношението на театъра към замисъла на автора.

АСЕН МИЛАНОВ:

Аз също имам едно съображение. Изобщо не трябва да се променя възрастта. Тя е задължителна, защото това е една виртуозна пиеса и спектакълът ще бъде много посещаван. Ако искате и три състава направете, но непременно с големите желания и намерения да се изнесе трагедията на тези хора. На майката, която се обесила. Тази писателка смята, че нещата в живота са вързани с всички наследствени предпоставки у човека -

съдбата, говоря изобщо за средата в която живеят. Това са драмите на едни млади жени, които все пак намират начин да не се обесят като майка си. Защо трябва така дръстично да се поставя въпроса?

САВА ХАШЪМОВ:

Лично аз смятам, че пиесата има сериозни художествени качества. Имал съм възможност да я гледам в Стара Загора. Публиката прие много добре проблемите, интересни аз съм именно за нейните художествени качества. Но макар че ще се повтори ще кажа – не е случайно че повечето от актьорите днес отсъствуват. За мен това е свързано с пиесата. Неодобрението е, че там има младежки роли. Смятам, че въпросът с възрастта никак не е процедурен, тъй като пиесата просто не позволява да не се спазва възрастта. И не напразно авторката е написала, че майката се е обесила толкова млада. Така че говорейки за художествените качества на пиесата, аз лично смятам, че ако не се спазят тези изисквания тя не би могла да се постави.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ:

Понеже се появяват трудности, искам да кажа, че е крайно време да започнем работа по репертоара за следващия сезон. Отново имаме търсене на пиеси, което не е в реда на нещата. В края на миналия сезон вместо да се направи един график се показваха дълги списъци от пиеси, а ние направихме три графика, където нещата се връзваха. Много се страхувам, че за следващия сезон пак ще стане така. Какво ни изненада толкова? – Изненада ни годишнината от ВОСР. Кой не е знаел, че няма да минем без такава пиеса? Когато обсъждаме тази пиеса тук се излиза от името на Литературното бюро. Още повече, че пиесата си има художествените качества и спокойно би могла

да се постави. Възражения от художествен характер не може да има. А и от идеен също, въпреки че аз винаги се отнасям малко резервирано към пиесите от западни автори, съвременни. Все пак проблемите са ни доста различни. Аз съм също за това, че възрастовите граници не трябва да се нарушават. Даже в пиесата има един мотив за това негърче – то е на 14 години, все пак авторката разчита на нещо.

АДРИАНА АНДРЕЕВА:

Качествата на пиесата са неоспорими. Много е хубава, ще има огромен успех. Но не бива да се променя възрастта. Но ние изместваме въпроса, събрали сме се за да приемем или да не приемем пиесата. Аз мога да ви цитирам поне 5–6 имена на млади актриси, които не са достатъчно заети и могат да се включат в тази пиеса. А тя е чудесна.

ГАЛИНА АСЕНОВА:

Аз подкрепям Адриана, наистина е много важно да се знае разпределението, защото ние имаме актриси, които играят сравнително малко. Ако търсим работа за неангажирани млади актриси трябва да се съобразим с това. Пиесата много ми хареса и наистина ще можем да намерим работа на много млади актриси в театъра.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА:

Наистина репертоарът на камерна сцена е рязко дебалансиран. Нещо което се натрупваше почти незабележимо с годините, докато нещата не стигнаха до неприятната за нас крайност. С възторг дадохме ход на двете български пиеси, но има обективни причини за да се обясни защо още не започват.

"Престъпления на сърцето" беше обсъждана преди три години от Литературното бюро. Аз лично не съм от хората, които твърде ентусиазирано посрещнаха това заглавие. Не смятам, че трябва да се отива към изместване на възрастта на героите. Общата, човешката проблематика е действително доколкото три момичета остават нереализирани в живота. Като елементи и мотивви да се достигне до това нещо доста много се опира на биологията. Не съм убедена, че промяната на възрастта на негъра може да промени нещата. Не възразявам срещу връщането на заглавието, но все пак нашите режисьори трябва да помислят какво трябва да направим като репертоар. Защото положението е рисково. Все пак сме български театър, но има по-важни задачи в момента.

АСЕН ШОПОВ:

Какво значи изразът, че една от българските пиеси изисквала силни актьори? Свободни силни мъже има в театъра.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Ако ние се съгласяваме, че тази пиеса може да се включи в репертоара, мога да дам думата на Енчо Халачев да съобщи своя проект за разпределение.

АСЕН МИЛАНОВ:

Не може ли преди това да се отговори на въпроса, защо една от българските пиеси не започне заедно с тази пиеса и то Енчо да я направи и нея. Както за това даде пример Асен Шопов. Оказа се, че може да се работят две пиеси едновременно. Мисля, че по този начин ще решим едновременно две много важни за нас задачи.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Двете български пиеси, които обсъждахме не се започват още, защото единият режисьор с когото сме говорили в момента е зает, другият все още не е уточнен. Нашите режисьори не желаят да правят "Прозорецът" затова ние прибягваме до гастролъори. Но понеже тук стигаме до този въпрос - литературното бюро не се занимава нито със своята работа нито с взаимоотношенията си с режисьорите. Аз не мога да се занимавам с всички тези работи. По изключение нашите режисьори се обръщат към българска пиеса. Нима литературното бюро не знаеше, че в "Хамлет" има само две женски роли? Но не е помислено за друго заглавие. Този баланс, който е абсолютно нарушен продължава в същата посока. Единственото, което имаме е "Вечер" от съвременната съветска драматургия. И ако ние можем да си позволим пиеси като "Сватбата на Фигаро" и "Изобретателната влюбена", за които никой нищо не може да ни каже, то за другите пиеси въпросът не стои така. Не можем така да продължаваме. Говоря и за режисьорите. Не само за литературното бюро. Сигурен съм, че ще останете недоволни от разпределението на Енчо Халачев. от гледна точка за качествата на пиесата, аз съм съгласен. Но нали трябва да имаме предвид някакъв баланс, да се закълнем че оттук нататък няма да си позволяваме такива неща. Когато говорите, че дадена актриса играе малко и затова трябва да бъде включена в някоя пиеса, нямате предвид мнението на режисьора, който изхожда от съвсем друга позиция.

АСЕН МИЛАНОВ:

Нека Енчо Халачев да вземе две пиеси едновременно, като Асен Шопов.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Ние имаме възможност да направим тази пиеса,

но това което ще предложи Енчо Халачев е с ориентация към актриси, които нямат проблем. Затова сега няма да се занимаваме с този въпрос. След Нова година ще направим един Художествен съвет, на който вече ще се направи предложение за разпределение.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ:

Искам добре да се разбере, че в никакъв случай не предлагам пиесата, за да убъркам плановете на театъра. Намесих се, за да се работи нещо на камерна сцена. Искам да кажа, че не е това мечтата на моята професия. Затова нека да се прецизира точно. Разпределението го знае единствено др. Фучеджиев, дори и от другите режисьори не се знае. Благодаря на всички, които се изказаха за спазването на възрастовата граница. И аз не желая да правя друга пиеса.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Преминаваме към трета точка от дневния ред – Категоризация на пиесите "Троянки", "Сребърна сватба" и "Хамлет". Давам думата на режисьора на "Троянки" – те да направи своето предложение.

АСЕН ШОПОВ:

За изпълнение на "Троянки" – те:

Хекуба – 3 точки

Посейдон и Атина – 1 точка

Останалите по две точки.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Имате ли други предложения? – Няма. Приема се.

Кой ще докладва за "Сребърна сватба"?

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА:

Опитах се да обясня системата за категоризиране първо като роли и после като изпълнение на Олег Ефремов. Не му беше много ясно, защото той поставя малко принципно въпроса, че в "Сребърна сватба" освен Аглая всички са на сцената непрекъснато в хода на целия спектакъл, независимо че имат различно количество текст. Поради това той е склонен към мисълта да има всички тройки., нещо което смятам, че не може да се получи. Споделям това мнение и предлагам нещо, което е твърде абстрактно и мое:

Важнов - 3

Устиния Карповна - 3

Голошчапов - 3

Виборнов - 3

Маря Ивановна - 1 и останалите - 2.

АСЕН ШОПОВ:

Аз съм за 3 точки и на Сирий.

АСЕН МИЛАНОВ:

Маря Ивановна е три пъти на сцената. Предлагам 2 точки.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА:

За изпълнение е същото, но понеже в случая има едно предпочитание на режисьора към ролята на Аглая изпълнена от Жоржета Чакърова, смятам че трябва да уважим мнението му и да ѝ дадем и на нея 3 точки.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Уважаваме мнението на режисьора и окончателното категоризиране за изпълнение е по три точки на тези, които бяха предложени плюс Аглая и на останалите по 2.

Има думата Асен Шопов за категоризиране на роли в "Хамлет".

АСЕН ШОПОВ:

Двадесет и девет персонажи с двадесет и осем изпълнители. Има един парадокс, при наличието на ролята на Хамлет в рамките на три точки аз не мога да ги разпределя.

КЛАВДИЙ	- 3	РОЗЕНКРАНЦ	- 2
ГЕРТРУДА	- 3	ГИЛДЕНСТЕРН	- 2
ХАМЛЕТ	- 3	ОЗРИК	- 2
ХОРАЦИО	- 3	МАРЦЕЛ	- 2
ЛАЕРТ	- 3	БЕРНАРДО	- 2
ОФЕЛИЯ	- 3	I, II, III АКТЪОР	- 2
ПОЛОНИЙ	- 3	I, II ГРОБАР	- 2
		ФОРТИНБРАС	- 2
ВОЛТИМАНТ	- 1		
КОРНЕЛИЙ	- 1		
СВЕЩЕНИК	- 1		
ФРАНЦИСКО	- 1		
РЕЙНАЛДО	- 1		
ПРОЛОГ	- 1		
ПАНТОМИМА	- 1		
НОРВЕЖКИ КАПИТАН	- 1		
АНГЛИЙСКИ ПОСЛАНИК	- 1		
МОЛЯК	- 1		
ПРИЗРАК	- 1		

ПРЕДСЕДАТЕЛ ЛИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Вярно е за ролята на Хамлет, но ние не можем да правим специално класиране. Такава е Наредбата.

Имате ли някакви съображения? – Няма.

Приема се.

Някакви въпроси по точка "Разни"? – Няма.

Другарки и другари,

Поради изчерпване на дневния ред, обявявам
Заседанието на Художествения съвет за ЗАКРИТО.

ДИРЕКТОР:

/Д. Фучеджиев/